

Det Anarkistiska Biblioteket

Handlingens propaganda

Fyris

Fyris
Handlingens propaganda
1905

Tidningen Brand #9 1905

sv.anarchistlibraries.net

1905

Det har sagts åtskilliga gånger om oss ungsocialister, att vi endast prata, men aldrig handla. Visserligen ha vi ej anledning att fästa något särdeles stort afseende vid dessa anmärkningar då de komma från folk som anse skatteindriftning och pratmakarval såsom stora och berömvärda handlingar. Emot anmärkningar från det hållet ha vi rättighet att medlidsamt rycka på axlarna. Men inför oss själfva kunna vi nog ej neka till, att vi många gånger uraktlåtit att handla, då det varit vår skyldighet att göra det. Ty vi, som säga oss vilja störta det bestående samhället, dess lagar, instiutioner, fördomar och lögner, vi ha stora skyldigheter mot oss själfva och mot framtiden. Vi tro ej att något verkligt omdaningsarbete kan genomföras genom lagstiftning, och vi ha sannerligen grundad anledning till denna uppfattning. Så mycket mera må det då ligga oss om hjärtat att, vid alla tillfällen som gifvas, söka undergräfvä och ignorera det bestående samhällets inflytande öfver oss.

Den Socialistiska Ungdomsrörelsen har redan ådalagt, att den fostrat ungdom, hvars handkingar bevisat att den tillhör ett nytt slägte, som ej ämnar böja sig för alla gamla, barbariska seder. Vi ha rättighet att med stolthet peka på våra kamrater, som i sommar suttit och sitta inburade, därför att de ej på grund af sin öfvertygelse kunnat låta snöra in sig i militarismens slaktarblus. Detta är handling som säkert skall förstås och uppskattas af framtiden, trots att den monarkistiska socialdemokraten Fabian Månsson på Samhällsbevarande Ungdomsförbundets kongress behagat kalla det nonsens. Det är ej utan att man får en känsla af »ondt i magen», då man hör folk af den sorten tala om handling.

Men äfven om det är sant, att åtskilliga af våra medlemmar visat praktiska prof på handling, så återstår dock för oss andra så mycket som vi kunna uträtta, blott vi vilja och våga.

Det finnes särskildt ett område där vi kunna göra mycket, nämligen emot religionsfördummelsen och kyrkan. Kunna vi så småningom undergräfvä svartrockarnas makt och inflytande öfver oss, så äro vi komna ett ofantligt steg framåt. Detta kunna vi genom att själfva samvetsgrant undvika att anlita dem vid de tillfällen, då de annars äro själfskrifna förmyndare öfver oss, såsom vid konfirmation, vigsel och barndop. Låt oss därför enskildt och offentligt bedrifva en intensiv agitation bland föräldrar och målsmän, att de ej låta döpa sina barn och att de söka genom upplysning klargöra för dem, att konfirmationen är ett dumt gyckelspel.

Och framför allt, låtom oss själfva alltid hålla presterna ifrån oss, och om de, som ofta är fallet, tränga sig på oss eller våra anhöriga, obevekligt köra ut dem.

Ett tillfälle, då presterna på det mest förhatliga sätt lägga sig i våra privata handlingar, är ju vid ingående af äktenskap. Det har hittills varit vanligt, till och med hos ganska frisinnade personer, att med god smak böja sig under detta ynkliga förmynderskap, att låta en prest eller i bästa fall en borgmästare lägga sig i deras mest intima och privata förhållanden. Det anstår ej oss ungsocialister att finna oss i sådant. Om vi ämna gifta oss, låt oss då ingå fria äktenskap, byggda på ömsesidig känsla och tillgifvenhet, men låt oss aldrig tillåta en kyrkans eller lagens representant att lägga sina smutsiga händer på oss.

Ungsocialister! Vägen till frihet och ljus går öfver det bestående samhällets spillror. Låt oss samvetsgrant rifva med allt gammalt och dumt, som söker hindra vår väg mot framtidens lyckotempel.